

WALANG PATAWAD

MAKABAGONG NOBELA NI
GREGORIO C. COCHING

HALAW SA NAKARAAN:

Samantalang gumugulong na parang alimbukay ng alikabok na isinasaboy ng hangin sa lansangan ang mahugong na balitang lumilikha ng sari-saring sapantaha at kuro-kuro ng mga tao tungkol sa malalagim na sakunang nangyari sa buhay ng babaing martir na ngayo'y naging bansag na tawaging KUNDENADA, ay mabuting tuwiran tayong magsasaya sa kanya upang mabatid natin ang katotohanan.

Gaya ng ating alam, at napatutunayan din naman ng iba sa maraming pagkasubok na si Erlinda ay isang babaing pambihira sa likas na kagitingan, matibay ang damdamin, may matining na kaisipan at lubos ang pagkawayang ang magpaliwalak ay kasalanan ng "Mortal" sa Diyos; bagay na mahirap panuwalaan sa anumang dahilan ay hindi niya kukusang kitilin ang sarili niyang buhay...

(IKA-39 NA LABAS)

KABALIGTARAN nga ng balitang ikinalat ng mga pahayagan...

Ayon sa pahayag ni Binda sa mga alagad ng Batas na kumuha ng ulat sa pangyayari ay hindi kusang nagpakamatay ang kanyang naging Senyora, kundi nagkamali sa pagkatungga ng hindi nalalamang lason.

Sa kabilang dako...

Batay naman sa "Confesion ante Mortem", o pagtatapat ni Erlinda sa Paring kumumpisal noong inaakalang nasa bingit na siya ng kamatayan, at bago tuluyang nawalan ng malay-tao, ay gaya ng mga pahayag na sumusunod:

Na tutoo ngang noong mga sandaling pauwi na silang magkasama ni Binda sa galing sa Husgado ay nagdaranas siya ng di malalarawang hirap ng loob dahil sa kasakit-sakit na paru-

sang iginawad sa kanya ng Hukom. Kaluluwang nanglulumo sa bugso ng hapis at kalumbayan, dibdib na salanta sa susun-susong dagok ng pagkaapi, pusong wasak na dumurugo sa hinayang at paghihinanakit, diwa, at damdaming nilupig ng nakahihigit na lakas, isip na litung-lito at walang malamang sulingan, mga tayngang tulig at namimingi na sa tungyaw at mga paglait ng mga taong nagagalak na makitang siya'y nakahandusay sa lusak ng pagkasiphayo; at hanggang sa nararamdaman niyang siya na yata ang pinakasawing-palad sa lahat ng nilikha ng Diyos.

Mapaga ang Kaya Ng Bisa Ng Alak

Ang Bigat Ng Dusa Sa Pusong May Sugat?

Ang lahat nang iyo'y sinisikap niyang mapaglabanan. Matatag pa rin siyang nanindigan sa kanyang panatang kamatayan lamang ang makasusupil upang malimot ang kanyang sarili. Datapwa't kung бага sa sungit ng panahon, kung masisidhing bugso man ang nagdaang mga unos, ay may babala pa ng lalong linggatong na hindi maiwasan ang pagdating, at maaari pang magbunga ng malagim na sakuna.

Mangyari...

Hindi pa sila naluluwatang nakapapanhik sa kanyang tahanan ay nakatanggap na siya ng isang Telegramang galing sa Baliwag, na nagbabalitang ang kanyang ina at ilang kamaganakang malapit ay magsisiluwat sa Maynila.

Hindi sinabi sa babalang iyon ang layun at pakay ng kanilang pagluwas, nguni't sapat na iyon upang siya'y maligalig makaramdam ng parang panglalaki ng ulo.

Pano'y natitiyak niyang nakaabot na sa Baliwag ang sunud-sunod na balita ng mga pahayagan tungkol sa maselang na usaping iniharap ng kanyang asawa, at sampo ng kahiya-hiyang naging hatol sa kanya ng Hukuman. Mangyari pang ang gayo'y labis nang ipagkasakit, kung hindi man ikamatay na bigla sa kahihyan ng matanda na niyang ina, at ipaghihimutok naman ng mga kamag-anak na madaramay sa kasiraang-puri ng kanilang angkan.

Ano pa't isipin lamang ay nakapanglilit, at ang tutoo'y hindi pa siya mangingiming humarap sa paglilitis ng

di ako nakakaramdam ng gutom, kaya kayo na lamang dalawa ni Carlito ang paron sa Pansiterya.

—Natural nganing dili ka man gutumin porke masyadong madamo kamong konsumisyon. Por-eso kailangan nga piliton mong makaon miski konti para dili ka man magkasakit.

—Wala akong ganang kumain, Binda... kaya hindi pagkain ang kailangan ko kundi alak, matapang na alak para mag-init ang aking katawan, at makaramdam ako ng ibayong tapang ng loob upang makiharap sa kahit na sinong dumating na bisita ko ngayon, at saka kung maaari ay makapagpalimot nga sana sa mga sinasabi mong konsumisyon ko.

—Kung alak po lamang, Senyora ay meron akong ga-

sampo mang Hukom, at kahit na ilan pang taga-usig kaysa pakiharapan ang mga pagkutya at panunumbat ng kanyang ina at kaniag-anakang darating.

Gayon ma'y inihanda na rin ang kanyang sarili, gaya nang paghahanda sa lalong mahigpit na pagsubok, nguni't upang magkaroon ng tapang at tibay ng damdamin sa pagtitiis ng gaano mang iuukol na alipusta, ay naisipan niyang patulong sa bisa ng alak.

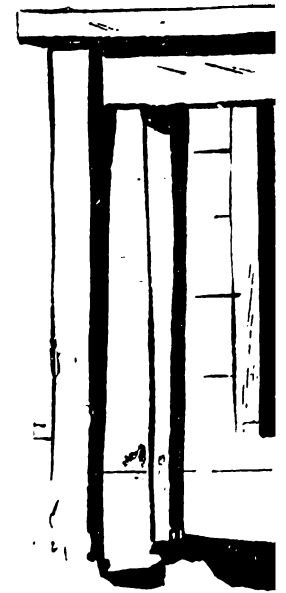
At gayon nga ang ginawa niya.

Kanyang pinakisuyuan si Binda na isama ang bata sa Pansiterya ng Jatsik upang mapakain ng miswa at puto.

—Pati ikaw ay magminindal na rin ng kahit anong gusto mo roon.

—Ikaw ngani Senyora... dili man kamo magasama sa amon para magmodyenda din?

—Hindi na't matamlay ang katawan ko, at saka hin-

tagong kalahating praskong Hinyebra. Ibigay ko sa imo.

—Anong klaseng alak... matabang yata eh...?

—Abaw, meron bang alak na mas matapang pa sa Hinyebra Marka-dimonyo?

—Hinyebra San Miguel

ang ibig mong sabihin siguro...

—Yun ngani, Senyora!

—Kalahating prasko ba kamo...?

—Higit pa sa kalahati Yun po'y ginainom kong konti-konti kung minsan a ginakaon ng bituka kong malaki ang akong bitukang munti.

Kahi't giyagis ng masidhing dalamhati ay ikinatawarin ni Erlinda ang alanganing sisti at tila hindi kinukusang naipahayag ng naging alilang waray-waray...

—O sigi, —anya, —ibigay mo na sa akin iyon at saka ko na papalitan sa iyo.

—Iiu, bakit ba gapaitan

pa, para gakarampot na miserableng alak lamang... Hintay ka lang at gakuhaun ko sandali.

At nagtatakbo na nga si Binda'y upang kunin ang kanyang sinisimpang prasko ng Hiniyebra, at nang bumalik ay may dala na ring kopa at isang baso ng tubig, inilagay nang maayos sa isang maliit na mesitang may gulong na kinuha sa isang tabi ng salas at saka inilapit sa sopang kinauupang ng dating panginoong noo'y itinuturing na lamang niyang tulad sa matandang kapatid.

—Salamat at binigyan mo ako ng akong mang-aani

wan. —Malugod na nasabi lamang ni Erlinda.

—Mainom kamo ng konti-konti lamang muna, at pag-balik namin ni Totoy ay uwi-an ta-kayo ng pansit-maysabaw, para masali ang imong lakas, Senyora.

—Ah, sabi ko sa iyong huwag mo na akong tatawagin ng Senyora eh!... —Ang sabat naman nito sa masuyong himig ng pagtuto. —Hindi ba kasunduan nating magpapalagayan na lamang tayong magkapatid?

—Siya, hindi na ako mauilit... —Nakatawa namang sambot ng Bisaya. —Umpisa na ngayon ay tawagin ko na sa imo ng Manang-Linda.

kikipaglaro sa isang kuting. —Sigi, Carlito, sama na sa Tiya-Binda'y mo at kayo'y kakain ng puto at miswa.

—Ammma-amma... Papa sswaa doon! —Sagot ng bata naman na kay Binda'y nakalingap nang tingin.

—Oo, Totoy!... —Boong giliw namang tugon ng Bisaya. —Halina, sama ka sa Mamay-Binda'y at mapapa kita ng puto-miswa salap-salap.

At walang munti mang hinagap, o guniguni sa mangayaring malagim na sakuna noong dapit-hapong iyon, ay dinampot ang bata at may bitbit na isang piyembrenera ay magsalok silang managupang patungo sa Pansitero sa ng Intsik.

Sa malalit salita...

Nang mapag-isa na si Erlinda sa loob ng kanyang tahanan ay muling nagbalik sa gunita ang mga aninong itim na kanyang kinatatakutan. Para niyang nababangyan sa kabla ng abong ulap ang mabalask na mukha ng kanyang inang dumalating na kasama ng ibang malapit pa kamag-anakang tiyak na walang ibang pakay kundi ang siya'y usigin at pag-itingan ng nag-aalmpuyong poet.

Maya-maya'y madina ipinikit ang mga mata at umling-iling na parang inawaksi sa isip ang iaca pangitang iyon, bago yumuko at tinunghayan ang prasko ng alak na sa mga sandaling iyon ng kanyang pag-isa sa laot ng kasawian ay siya lamang tagibit na tulong upang gumaganap nang kahi't bahagya ang bigat ng gamit na pasening nakadagan sa kanyang bahay.

Nilagyan niya ang kopa at agsimula sa anti-unang paglakok na sinurundan ng tubig. Narondaman niyang gumuguhit sa bit sa kanyang lamunan, kahi't pagdating sa loob ng dibdib niya ay para sa kanyang pagbigat ng batang siya sa dalang pit na mga tatak ng sugatan sa kanyang pasot at labang sumasapang alak sa kanyang paglalakok sa kanyang nakakandamang mga mababawing kalye may di niya napanatagan waring awalang ng bigat ang kanyang loob. Sa kaunting kilos ay nagpatuloy sa kinauupang pag-inom.

Nagpatuloy siya sa pag-inom, hindi na simsim-simsim lamang (Sundan sa pahina 8)

NAGPATULOY SIYA SA PAG-INOM, HINDI NA SIMSIM-SIMSIM LAMANG KUNDI LAGOK-LAGOK AT NANG MALALUNA'Y KOPA-KOPANG PUNO NA...

Ganun ang gusto ko... Sya, lakad na kayo ni Carlito, tumanggap ka na sa pang-abos na ibigay ko sa iyo. —At binalingan ang alak na noo'y nakaupo sa upat, at naniwala nang pa-

noon lamang nakaraang linggo ay nakausap ko siya sa Maynila. Siya ang nagsabi sa akin na paba-sa raw ninyo ngayon, at siya rin ang nagbalitang may sakit daw kayo?

—Ha?... —Si mang Ambo naman ang hindi makapaniwala sa kanyang narinig. Paano'y isa pa siya sa mga nakipaglibing nang ihatid sa huling hantungan ang kasintahan ng kanyang anak. — Talagang mahal na mahal ka sa kanyang puso!

Ayaw pa sanang paniwalaan ni Denang na patay na nga si Angel. Subali't nang patunayan sa kanya

ni aling Trining, ina ni Angel, na patay na nga ang anak nito, ay saka lamang naniwala si Denang. Nguni't kalakip naman niyon ang bapding kiro't na nabuhay sa kanyang puso.... higit na mahapdi kaysa sa tiname niyang kasawian sa palad ng mga mapagsamantalang ape ni Adan, na matapos siyang lamuyutan sa palad ng mga iyon, ay naiwan siyang lantang bulaklak na wala nang bango.

—“Oh, Bakit... bakit kinaila- ngang sapitin ko ang ganitong kasawian? Bakit?... At bakit ko pa naisipang lumayas sa amin at pagtaksilan si Angel at sumama ako sa lalaking dumaya ng aking pag-ibig? Bakit ko pa sinunod ang

kabaliwan ng aking diwa upang pumaginta sa magulong lunsod ng Maynila? Bakit?... Bakit?...”

PARANG maitong nagbalik sa gunita ni Denang ang isang umagang naglalako siya ng gulay' at isda, na kamuntok na siyang nabundol ng biglang lumikong kotse. Isang lalaki ang umibis at nilapitan siya. Iyon si Arturo, na matapos hingin ang kanyang pagpapamambhin, ay nakipagkilala sa kanya, hanggang sa maging laging pamaulin niya iyon, at matangay siya ng katamisan ng dila nito, hanggang naakit upang liparin ang pinapangarap niyang lunsod ng Maynila. Sa ginawa niyang pagsama kay Arturo ay nailibing tuloy niya sa paglimot ang mabait na kasintahan, si Angel. At kaya lamang niya naaalala ang pinagtaksilang kasuyo ay nang malaman niyang may asawa't anak pala ang sinamahan niyang lalaki. Parang nabulagan ay namasukan siya sa isang Bar bilang tagapagsilbi. Nguni't hindi niya akalain na sa pook na iyon ay marami palang lawin ang maglulugso ng kanyang napariwara nang puri.

—Kalamayin mo, anak, ang kapalaran ikinabit sa iyong buhay ng ating Panginoon. —Tinig ng kanyang ama ang gumambala sa malalim na pagdidil-dili ni Denang.

—Tena, Denang! —Tawag ni aling Trining sa namimighating dalaga. —Saliwan mo kami sa pagbasa ng pasyong mahal!

—Geputok man ay hindi umimik si Denang. Nakaharap na siya sa kanyang mahal ay parang wala pa siya sa sarili. At nang umaawit na siya ay mainit na luha ang pumatak sa kanyang dibdib. Naaalala niya si Angel! At ang kanyang puso'y nauuhaw.... nauuhaw sa timyas ng pag-ibig ni Angel.

—WAKAS—

“Erlina,

Nabasa ko ang pakikipag- tsang dibdib ni Artemio. Ako'y nakikiramay sa pagdaramdam mo.

Dahil sa pangyayaring iyan, kaipala'y hindi mo na ibabawal sa aking padalhan kitang muli ng sampagita —ang sagisag ng aking pagmamahal na masusumpungan mong may bangong isusuob sa iyo sa habang buhay. Kaya, tanggapin mo sana, Erlina ang una't huling yamang inihahandog sa iyo ng aking kaluluwa.

Rafael.”

—WAKAS—

Walang Patawad

(Buhat sa pahina 21)

kundi laguk-lagok, hindi na konti-konti lamang, kopa-kopang puno na; at habang tumutungga ay lalo siyang nauuhaw. Lalo siyang nagpapanibagong bulas. Nakikita niyang tila panoramang umiinog ang magagandang tanawin sa kanyang paligid, at kasabay niyo'y parang mga puting silahis na humahawi ng malitim na guniguni sa kanyang isipan. Napapangiti na siya ng sariwang mga ngiti. Noon lamang siya natawang may matutunog na halakhak. Naisip niyang ang malasing pala'y parang masayang panaginip. Wala siyang malay na iyon pala'y simula na ng “Delirio,” o pagbihingalo ng isang buhay na natalapit sa kanyang wakas.

Samantala'y patuloy na sumisidhi ang kanyang uhaw. Isang lagok pa, dalawang lagok pa ng alak at sa wari niya'y maaari na siyang makalipad na parang ibon kahi't walang pakpak. Maaari na siyang makalipad na parang ibon kahi't walang pakpak. Maaari na siyang makatakas dito sa mundong kahapis-hapis.

MAY ISANG...

(Buhat sa pahina 23)

kuwintas ng mapuputing bulaklak ng sampagita na sa kasariwaan ay nagtatapon ng masamang halimuyak, at sa isang saglit ay parang lumaganap at napuno ang buong restawrang iyon.

—Ako! Ako! —Ang namulas na sunod-sunod sa labi ni Erlina. —Ako. Ako....

Tinanggap niya ang sampagita at nakita niyang may sulat na kasama iyon. Nanginginig ang mga daliring dinampot iyon at binuksan. Pinahid ang ulap ng luha tumatakip sa kanyang paningin at binasa.

At saka pa lamang nalunasan ang mabigat na suliranin ng puso ni Erlina.

Hinawakan niya ang prasko at siya'y magsasalín, subali't wala na palang laman. Ilang patak na lamang ang tumulo sa kopa. Ang ilang patak na alalak ay hindi sapat upang magkabagwis ang kanyang kahibangan. Sayang. Kung wala na siyang matutungga ay kay daling mapuputol ang kanyang pag-aaliw.

Nguni't hintay! Mayroon siyang naaalala. Nagunita niyang sa estante ng mga kagamitan sa pagluluto sa kusina ay may isang bote ng Giniebra San Miguel na kakaunti lamang ang kulang, at marahil iyo'y nalabi sa isa nilang pliging at naitago doon ni B.n-day.

Dali-dali siyang nagtindig at

ISANG
TIKET

NG SWEEPSTAKES

ay naglalaro sa
SAMPUNG bilang?

Mga kaibigan, ito ay isang katotohanan na natupad dahil sa pagkakaroon ng isang bagong pamamaraan ng pagbola.

Ang baw't libreta ay naglalaman ng SAM-PUNG BILANG. Sakaling isa sa mga bilang ang magwagi ng malaking gantimpala, lahat ng bilang o tiket mula sa libretang ito ay magwawagi rin ng malaking premyo!

Samantalain ang bagong paraang ito! BUMILI NG INYONG TIKET para sa bolahan ng sweepstakes sa Abril 22! Tulad ng dati, mahigit na KALAHATING MILYONG PISO ang ipinamamahagi, LIBRE SA BUWIS.

PHILIPPINE CHARITY
SWEEPSTAKES

Ibabang Palapag, Gusali ng NAMARCO
M. de la Industria, Maynila Tel. 2-7391

walang iniwan sa paroparong pagiray-giray na lumabas sa kusina, at nang muling pumasok ay hawak na ang boteng sa boong akala niya'y alak nga ang laman. Hindi niya batid na iyon pala'y pinagsidlan lamang ni Binday ng Alcohol Denaturado, o "Wood Alcohol" na ginagamit sa pagpaningas ng Kusinilya. Isang mabagsik na Ingridyenteng nakakalason, at ang ilang lagok lamang ay labis nang makamatay ng isang kabayo.

INUMIN KAYA NI ERLINDA ANG LAMAN NG BOTENG IPINALALAGAY NA HINIEBRA? (ITUTULOY)

ISANG TANYAG...

(Buhat sa pahina 19)
panig niya, ang kanyang kaayahan.

Ang mga tao ay halos napipigil ang pahina dahil sa nakikita nilang ang mabibilis na tuldok sa bastidor ay mabilis na nakayari.

Ang bawat panig ay humahanga sa kanilang namamalas. Pinupuri ng mga mayamang nagmamasid ang kakisigan at kabilisan ni Maria. Gayon ding paghanga at pagpupuri ang inuukol ng mga nagmamasid sa hindi kilalang bordadora.

Ang ginagawa ng dalawa ay dumating sa pinakamahirap na bahagi. Natutuwa ang mga nagmamasid kay Maria at hinuhulaan nilang, sa bahaging ginagawa ay magagahis ni Maria ang kalaban.

Nguni't laban sa inaasahan, ang kalaban ni Maria ay matatag at patuloy na mabilis ang mga daliri sa pagtuldok at paghigit ng sinulid. Ang mga tuldok ay tiyak at hindi sumasala. Patuloy na nakikita ang kayarian na maganda at kahangahanga.

Isa sa mga taong nakatingin sa mahiwagang bordadora ay hindi napigil ang sarili sa pagsasalita ng malakas.

—Tingnan ninyo, anya— ang kagandahan, kalinisan at ang mga kulay na parang sariwangsariwa; hayan, malapit nang matapos. —Ang pinupuri ay ang ginagawa ng kalaban ni Maria.

Totoo nga naman. Hindi naglipat-saglit at ang ginagawa noon ay natapos. Ang dalaga ay tumindig at tumanaw sa lahat ng panig. Isang maugong na palakpakan ang inuukol ng maraming tao

nang makita siyang nakatapos. Hindi pa natatapos si Maria. Natigilan ito. Inukulan ng tawag ang bastidor ng kalaban na nakalagap, at nakita niya ang kayarian. Natigilan si Maria.

Muling umugong ang pagbubunyi ng mga tao sa nauwang nakatapos. Masaklap na hatol ang gayon sa isang napipilan.

Dinamdin ni Maria ang nangyari. Nanlulupaypay siya at hindi makatunghay sa mga tao. Ganong napakalamig ay para siyang sinisigan. Ang pawis niya ay humahlam sa kanyang mga mata.

Isang kapasyahan ang bumangon sa isip ni Maria, ang pagpapatiwakal. Hinawakan ang gutting na ginagamit at isasagawa na sana ang makutim na tangka. Siyang paglapit ng mahiwagang kalabañ, at anya; Maria, huwag. Hindi mo dapat gawin ang tangka mo. Mangilabot ka. Dapat kang lumawig upang magsisi. Ang iyong kataasan, kapalaluan at hindi mabuting pakikitungo sa mga nag-akyat sa iyo, ay dapat mong pagsisihan.

—Sino ka ba? —payamot na naitanong ni Maria.

—Ako ang hinahangad mong makalaban; ang Dyosa ng Karunungan. Pinakiharapan kita. upang ang mali mong pagkakilala sa sarili ay huwag nang maulit, at ang karampatang parusa ay dapat mong matamo sa kaukulang panahon.

Napatigagal si Maria. Ang pagkatingin niya sa Dyosa ay nagbabadha ng alinlangan. Ibig niyang ibuka ang bibig upang humingi ng tawad ay hindi niya magawa. Ang kapalaluan din ang nakapangyayari sa sarili. Ang kanyang mga mata ay nagsisimulang manalim.

Siyang pagsasalita ng Dyosa. —Mula ngayon, ang iyong katangian sa paghabi, ay dadalhin mo sa lahat ng panahon. Sa pamamagitan ng paghabi, gagawin mo ang iyong magiging tahanan. At sa tahananang iyong yayariin, ay doon ka mabubuhay.

At nakita na lamang ng mga tao ang untiunting paglalaho ni Maria at nang ito ay maparam ay lumitaw ang isang malaking gagamba na noon din ay nagsimulang humabi ng kanyang tahanan.

Nangabaghan ang mga tao. Hindi nila akalaing humantong si Maria sa gayong kalagayan. Natitilhan sila sa pagtingin sa patuloy na paggawa ng gagamba. Sa paggawa ng kanyang bahay. —Hanggan diyang mga anak ang kuwento. Maging aral nawa sa

inyo ang sinapit ni Maria. —Napakalungkot po ng kanyang sinapit, ingkong. —Si Pekto ang nagsalita.

—Iyon ay nangyari, upang maputol ang kanyang kapalaluan. Kaya, kayo mga anak, iyang pagpapalalo sa kapuwa ay huwag ninyong magagawa-gawa. Mangilabot kayo sa sinapit ni Maria.

—Isa nga pong magandang aral ang sinapit niya, ingkong.

—Siya, kayo ay dapat nang lumakad. Iligpit pa ninyo ang mga alaga ninyo.

—Opo, ingkong. Lalakad na po kami. —Si Manuel ang nagpaalam.

—Samahan kayo ng Mahal na Poon.

—WAKAS—

BUHAY NA LARAWAN

(Buhat sa pahina 17)
na kaibigang inanyayahan ni Abogado Santos, na siyang may handog ng idaraos na "stag party", alangalang sa nalalapit na pakikipag-isangdibdib ni Rogel. Ito man naman ay naroon na rin at nakangiting nakikipagkamay sa bawa't dumating at bumati sa kanya.

Sinimu'an ang inuman ng alak. Isang madaling tablan, kaharap ng mga nagmamalagihay na rin ang lumapit pa kay Rogel, pagkatapos na tunggain ang nalalabing wiski sa kanyang hawak na kopa.

—Bakit mo binili ang buong baka... gayong murang ang gatas at maaari ka namang bumili ng unti-unti...? —tanong ng lasing nang tatanu-tango pa sa pagsasa ita.

—Siyanga... bakit maaga kang nakaisip na magbigti...? —susog ding tanong ng isang namang nagmamalagihay nang mapulang-mapula ang mukha.

Nangiti muna si Rogel, lumagok ng serbesa sa hawak na baso, saka marahang sumagot.

—Ang pag-aasawa ay katulad din ng kamatayan, mga kaibigan... Iya'y may panahon nang pagdating, sa ayaw mo't sa ibig.

—Pero, kung hindi ka lumigaw, hindi darating iyan... —biglang sagot ng isa sa mga kaharap na namumu-

Tiki-Tiki MANUEL ZAMORA

Sumusugpo Sa Anemia!

Ako'y may anemia sapul pa noong ako'y nag-aaral sa mababang grado hanggang sa aking pumera anyo ng "high school." Ako nung'yun, mapula at mabina sa klase. Matapos akong makainom ng Tiki-Tiki Extract Manuel Zamora sa tuwina—ako ngayoy malusog na may kutsis na animo'y rosas at ang aking anemia ay ganap na nawala.

*Indira Bartolo
Andrea Bartolome*

Ang Tiki-Tiki Extract Manuel Zamora ay isang maaisang pampalusog na sagana sa Bitamina B complex, ito'y sumiasansala at tumulunas sa beriberi, diuresis at anemia; tumutulong sa pagtunaw ng kinain at sumusugpo sa nagsisimulang pagkatuyo. Ito'y isang ligtas na panulnas sa mga karamdamang nagpapahina. Ang nagdadalang-tao o nagpapasong mga ina at mga bata ay kailangang uminom ng mataas na uring pampalusog na ito. Ito'y sariwa!

SALAPING GANTIMPALA

Isulat ang tunay ninyong karanasan tungkol sa Tiki-Tiki Extract Manuel Zamora sa 50 salita at ilakip ang larawan at ang polyetone nakabalot sa bawat botelya. Kung napili at nalathala, kayo'y tatanggap ng salaping gantimpala.

—Ito ang aking bagong botelyang may 15 cc.

Farmacia Manuel Zamora
981 R Hidalgo